

la política lingüística (es distingeix entre amenaces i oportunitats) i reptes principals per als propers deu anys. Aquí el PGPUE distingeix entre objectiu principal, objectius estratègics, i objectius específics i propostes d'actuació.

Els objectius estratègics són tres: la transmissió del basc, l'ús social del basc (la prestació de serveis en basc) i la qualitat de la llengua. Els objectius específics relacionats amb el primer dels objectius estratègics són ensenyament, euskaldunització i alfabetització d'adults, i transmissió familiar. Pel que fa al segon d'aquells objectius, administració, nuclis més bascòfons, noves tecnologies de la informació i la comunicació, àmbit laboral, lleure, esport i religió. Quant al tercer, planificació del corpus i qualitat de l'èuscar, premsa escrita, producció editorial, ràdio, televisió, publicitat i cultura.

A la tercera part de l'obra tenen cabuda les fases d'elaboració del PGPUE i l'estructura i relació dels membres del Consell Assessor i de totes les comissions. Aquestes són de Mitjans de Comunicació i Cultura, Toponímia, Coordinació Institucional, Desenvolupament Legislatiu i Seguiment del Pla.

En annex, hi figura el text del Decret 156/1996, de 18 de juny, de transformació del Consell Assessor de l'Èuscar.

En resum, la publicació recull un document aprovat, el PGPUE, que és una eina de treball col·lectiva de la comunitat basca. El llibre ens permet conèixer l'actuació de les administracions del País Basc i de bona part de la societat d'aquells país en el procés de normalització de la seva llengua pròpia, que partia d'una situació d'ús molt més desavantajosa que la del català.

Josep PUIG I PLA

Maria do Carmo HENRÍQUEZ SALIDO, María Nieves DE PAULA POMBAR, *Prefijación, composición y parasíntesis en el léxico jurídico y de la legislación*, Vigo, Universidade de Vigo, 1998, 236 pàg., ISBN 84-922339-2-3.
—, *La sufijación en el léxico de la jurisprudencia y de la legislación*, Vigo, Universidade de Vigo, 1999, 328 pàg., ISBN 84-922339-4-X.

La publicació d'aquests dos llibres excel·lents i complementaris constitueix una molt bona notícia per als estudis sobre el llenguatge jurídic, perquè permetran fer un

important pas endavant en el coneixement dels usos específics de la llengua pròpia del món del dret. Es tracta d'una aportació d'una gran utilitat, centrada sobretot en l'anàli-

si dels processos de formació de mots en el llenguatge jurídic. La lingüística dedica una atenció creixent a l'ús concret del llenguatge, als comportaments específics de la llengua en uns camps professionals,... Aquesta orientació aplicada als aspectes pràctics ha de basar-se en treballs aprofundits com els que ressenyem en aquesta nota perquè la tasca d'orientació que en pugui sorgir redundi en una actitud més reflexiva a l'hora d'usar la llengua en els contextos professionals.

Els llibres que aquí comentem examinen minuciosament els mecanismes morfològics de generació terminològica en l'àmbit de la jurisprudència i la legislació. I ho fan a partir d'un cos de dades amplíssim, que posen en joc per construir una obra que sens dubte serà una referència per a les recerques posteriors en aquest camp. Éscau assenyalar, a més, que, tot i tractar-se d'una llengua d'especialitat, el llenguatge jurídic incideix d'una manera directa o indirecta sobre altres llengües d'especialitat i sobre molts destinataris passius, perquè les lleis afecten sovint el conjunt dels ciutadans d'un país, que es veuen obligats a familiaritzar-se, doncs, amb una terminologia professional que

els resulta llunyana pel que fa a la competència activa però habitual dins la seva competència passiva (lei, sentència, decret,...).

Les autores comparen en aquests llibres els comportaments dins el sector de la legislació i de la jurisprudència (on són més freqüents els prefixos) i arriben a constatacions com la presència habitual d'arcaïsmes, llatínismes i expressions i frases fetes llatines, l'existència de sèries lèxiques especialitzades, els sentits peculiars que certs mots presents al lèxic general adquireixen en contextos jurídic (diligència,...),...

Aquests dos volums reflecteixen una tasca laboriosa realitzada amb una cura admirable que ara es posa a disposició dels lingüistes que s'acosten amb curiositat al món de les llengües d'especialitat o que n'han fet la seva opció acadèmica i científica. Però estic segur que els juristes hi trobaran també elements per aprendre a adquirir un bagatge lingüístic més sòlid i una mirada més aprofundida a l'hora d'utilitzar la llengua en el desenvolupament de la seva activitat jurídica. Confio que aquest avenç en el coneixement tingui, a més, una repercussió positiva en la millora de la qualitat de l'ús del llenguatge jurídic.

Carles DUARTE I MONTSERRAT